

תיאטרון
באר-שבע

בין חברים

על פי ספרו של עמוס עוז
מאת חגית רכבי-ניקוליבסקי | בימוי איה קפלן

שחקני תיאטרון באר-שבע לעונה 2013-2014
(לפי סדר הא"ב):

- אבני תום
- אדרעי קרן
- אופיר אלון
- אילדיס נופר
- איתן יעל
- אמיתי גל
- אנידג'ר עמי
- אפשטיין עמית
- ביטרמן רון
- בירון נעה
- בן זקן לירון
- ברגמן נמרוד
- ברובינסקי ירון
- ברנד מיכל
- גולן שירי
- גורל לי
- דהן אביה
- דנון ענבר
- הגואל אולין
- הרוש אלירן
- וינברג מיכל
- וקנין יקיר
- זאליה זגורי אורי
- זו-אריק גיא
- זוהר עופר
- זוהר מאיר זיו
- חגי תום
- טובי יונית
- כהן אורן
- כרמי יובל
- לואל גיא
- לוין תמר
- מאירסון אורה
- מורנו הדס
- מצעקי אורי
- מיכלוביץ טל
- מנקי ניר
- מרשק יוסי
- סברי אורי
- סויסה מאיר
- סידליק אדר
- עדני אדזה
- עמיר ליעד
- פולישוק איתי
- פוקס סיגלית
- פיש רעות
- פסטורנק אביטל
- פרידמן ולדימיר
- פרימן עופר
- צרויה נילי
- צ'רכי לירז
- צ'רצ'י יונתן
- קדוש קינן כנרת
- קובריגרו ראובן
- קולומבוס אלה
- קוריאט שלומי
- קיגלר דוד
- קריאף אמיר
- רובינשטיין עירד
- רוטברג אורנה
- רוטשילד ניצן
- רייך ירמי
- שולמן מולי
- שטראוס זהר
- שירום מירב
- תדהר אביהוד
- תורג'מן מעיין
- בוגרי גודמן
- ביה"ס למשחק בנגב
- סטודנטים בגודמן -
- ביה"ס למשחק בנגב

על פי ספרו של **עמוס עוז** | מאת **חגית רכבי-ניקוליבסקי** | בימוי **איה קפלן** | תפאורה **יהודית אהרון** | תלבושות **סבטלנה ברגר** | תאורה **זיו וולושין** | מוסיקה **רן בגנו** | תנועה **עמית זמיר** |

שחקנים (לפי סדר הא"ב)
יעל איתן - עדנה אשרוב
נמרוד ברגמן - יואב קרני
שירי גולן - לאה שיינדלין
עופר זוהר - נחום אשרוב
יובל כרמי - צבי פרוביזור
ליעד עמיר/אלה קולומבוס - יובל שיינדלין
אורה מאירסון - הניה קליש
אביטל פסטורנק - ניה סירוטה
אמיר קריאף - דוד דגן
ניצן רוטשילד - יותם קליש
מולי שולמן - רוני שיינדלין

דרמטורגים ניר ארז, איה קפלן
משך ההצגה שעה וחצי (ללא הפסקה) | **הצגה ראשונה** 1/3/14
תרגום קטעים מהנובלה "חורשת לבנים" של ירוסלב אייושקביץ **יורם ברונובסקי**
מנהל ייצור ותפעול **יואב מהרבני** מנהל **הצגה** **איציק קריספין** מנהל **טכני** **אבי קובני**
מנהל במה **מוטי ברהום** עוזר **במאי** **שגב גרשון** תפעול **תאורה** **שמואל מור**, **אלירן צדיק**
תפעול סאונד **אופיר ספיר**, **ניר רובין** רקוויזיטור **ג'וני סולטן** מלבישה **לריטה מגירוב**
תפירת תלבושות "תפור עליך", **לודמילה קוזלוב** תסרוקות **רעיה פודלובה**
פאות **רבקה זהבי** ייצור **אביזרים** **גילי כוכבי** בניית **תפאורה** "סדנת תיאטרון"
עריכת תוכנייה **שני אמור** עריכת **תוכן** **איה קפלן** עיצוב **תוכנייה** **סטודיו יוכי** **לנג**
צילום **תוכנייה** **מעין קאופמן** צילום **תמונת** **שער** **דניאל קמינסקי**
הפקות **דפוס** **דפוס** **דימונה** **ממונה** **בטיחות** **יעקב הכהן** **הסעות** **אמינות** **בשירות**, **אילן נאור**
המוביל **הדרומי** **צביקה** **הובלות** "משה צמח", "בני את אמיר"

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע,
שד' יצחק רגר 41 באר-שבע, **טל: 08-6266444**
חפשו אותנו ב www.byt.co.il **ב** **ב**

דבר הבמאית | איה קפלן
"כל המשפחות המאושרות דומות זו לזו אבל כל משפחה אומללה, אומללה בדרכה שלה" (לב טולסטוי - אנה קרנינה)
 "בין חברים" מספר את סיפורו של הקיבוץ הדמיוני "יקהת" בשבוע חנוכה בסוף שנות החמישים של המאה הקודמת. נינה, הכוזרנית של "יקהת" אומרת בתחילת ההצגה כי "יש לא מעט דמיון בין החיים בכוזרת לחיים בקיבוץ".
 ואכן ישנם חוקרים הטוענים כי נחיל דבורים הינו בעצם סופר אורגניזם-ישות אחת פועמת המורכבת מנפשות פועלות רבות. זהו סיפור על כוזרת וכל הרוחש בה: המאבק הבין-דורי, הסדק האידיאולוגי שהולך ונפער בה ומאיים להפר את הסדר הטוב ובעיקר הניסיון התדיר של הנפשות הפועלות לשנות את הטבע שלהן ושל חבריהם ולהכפיף את רצונותיהם ותשוקותיהם אל אידאלים נשגבים - לגרום לליבותיהם של כל החברים בה לפעום באותו הקצב.
 אך זהו גם סיפור על משפחה גדולה שמחולקת למשפחות קטנות לא מאוד מאושרות וליחידים בודדים שלפעמים רוצים למרוד ולבעוט אבל מגלים שלבדם הם יחידות הישרדות פגיעות להחריד. אחד עשר פרטים בתוך אותה משפחה גדולה, חלומותיהם הפרטיים, תקוותיהם הכמוסות, ניסיונם הנואש לשנות הן את חייהם והן את הקיבוץ ובעיקר - ההחמצות האישיות שהם חווים בסופו של דבר.
 חלק מהסיפורים, כמו זה של רוני ולאה והמשבר שפוקד אותם בעקבות הקשיים שחוה בנם יובל בבית הילדים, הם ייחודיים למקום ולרוח התקופה. סיפורים אחרים, כמו סיפור האהבה ההולך ונרקם בין יואב הנשוו לנינה, אהובת נעוריו, הם אוניברסליים ויתקיימו תמיד. כל זה מתרחש בצל אחד החלומות הגדולים שידעה הציונות- חלום גדול שמכתיב ונותן את הטון.

בראיון לעיתון של בני שמעון על ספרו "בין חברים" אומר עמוס עוז:

"כתבתי את "בין חברים" כדי להסתכל במבט מזדויק על הקיבוץ, כפי שהיה לפני שישים שנה. זו הייתה אחת המהפכות הגדולות ביותר במאה העשרים, אם לא הגדולה ביותר, כי הלכה רחוק יותר מהמהפכות האחרות. חברי הקיבוץ רצו לשנות לא רק את המשטר, הם רצו לשנות את טבע האדם. הם האמינו בתמימות, שאם כולם ילכשו את אותם הבגדים, יעבדו באותן עבודות, יאכלו אותו אוכל ויחיו באותה רמת חיים, מיד ייעלמו מהעולם האנוכיות, הקטנוניות והקנאה. כל זה ייעלם. אבל טבע האדם אינו משתנה, וכשחברי הקיבוצים ראו שטבע האדם לא השתנה, הם נעשו מחוספסים, התחילו להקציע את האנשים בוועדות ובתקנונים, והרכילות הייתה השוטר המקומי. אבל בכל זאת צריך לזכור, שזאת הייתה מהפכה מרחיקת לכת, שלא שפכה דם. זו הייתה המהפכה בלי גולאגים, בלי כיתות יורים, בלי בתי סוהר ובלי תחנות משטרה. אף פעם לא הייתה בקיבוץ תחנת משטרה. הרכילות הייתה המשטרה, הסנקציה החברתית כלפי מי שזז שמאלה או ימינה מהדרך. אני מסתכל על המהפכה הזו גם בכבוד וגם בביקורת, ובספר הזה מופיע המבט הכפול הזה. אם הייתי צריך לבחור אם לחיות בקיבוץ של שנות החמישים או של היום, הייתי מעדיף בהרבה את הקיבוץ של היום. הוא הרבה יותר רך".

דבר המחזאית | חגית רכבי ניקוליבסקי
"לעמוס עוז שלום,

את ספרך האחרון בין חברים, קראתי בהנאה יוצאת דופן, בצחוק ובדמעה. דמויות הספר כבשו את ליבי, ואני חשה דחיפות לראות אותן רוקמות עור וגידים על הבמה" - כך פתחתי את מכתבי לעמוס עוז, בו בקשתי את הזכויות לעיבוד הספר למחזה.

שמונת הסיפורים שבקובץ, מתרחשים באותו זמן (אי שם בסוף שנות ה-50) ובאותו מקום (הקיבוץ הדמיוני יקהת). חלק מהדמויות חוזרות בכמה מהסיפורים. החשמלאי, הגנן, המטפלת, מנהלת המכוורת, עובדת המטבח, המזכיר, המורה, עובד המטעים והמסגר - גיבורים אנטי גיבורים - מאופיינים באופן מוחשי כל כך על חולשותיהם, בדידותם וחלומותיהם, ומעוררים הזדהות, רגש ואף צחוק. לכולם מאווים פרטיים, אותם הם דוחקים הצידה מול החלום הגדול של הקולקטיב. העלילות קטנות - הדרמה נרקמת בין החברים (שרק מעטים מהם חברי אמת) מחומרי היום יום בין השבילים. והנה בסיס איתן למחזה כלבבי, צ'כובי משהו. כמו שמעיד צבי פרוביזור הרווק המזדקן, על הרומן אותו הוא מתרגם מפולנית: "רומן מלא עדינות וסבל - מצבנו כאן בעולם, נראה לסופר הזה מגוחך, אך נוגע ללב".

קיבוץ | אהרון שבתאי
ד. חדר-אוכל

אני אוהב את המכונה לקילוף
תפוחי אדמה
ואת המכונה לחתוך לחם
את שני הדודים בעלי
ההגאים

חדר שמירה לארגזים
אני אוהב את המטבח
בכללותו
כולל המשטח -

טרקטור מתקרב ומריד בתוך גגית חזיר
הרבה פעמים אספתי חמרי אריזה
אני אוהב את הנוחיות שיש
בארגזי ביצים
ביצה שבורה בתוך אחת משלשים
הגומות של תבנית עשויה מעסת ניר
תיבת פח עם פוררי עוגיות

אין לי כל רתיעה מאשפה
אני אוהב את המשג "אכילה"
ו"אכילה ביחד"

בבית ששמו חדר אכל
בבקר מבשלת וכמה תורנים משחררי
צבא

אחראים לשקום סדרי ההגשה והבשול
חברה בכור מטפלות
בדוד קיטור

אני זוכר בקר כזה: נשלחתי לנגריה
להביא נסרת ופזרתי אותה ליד הפניסה
ליד שק

גרתה אותי בחורה שהלכה להנקה
חדר האכל בני על גבעה
מתחתיו חפורים מקלטים שמשמשים כמחסני חרום
באגף האחורי -

צנרת, תעול,
ארגזים על כונניות מפסי ברזל
אני אוהב כל חמר

המתכת שממנה עשוי מגש
המתכת שממנה עשוי מזלג,
המתכת שממנה
עשויה מסננת

העץ מנצל להכנת כף גדולה
קת של סכין,
ערכה, מערוך, דפן נפה, ידית
מקצף,

אני אוהב גז
אני אוהב חשמל
אני אוהב מלח בשול
הקיבוץ אוכל סלט
אני עומד על יד
שלחן קטן מנירוסטה
פורס דג כבוש
פרוסות גבינה לבנה
אני חושב

על כך שצריך לרחץ צלחת
על צלחת פרוסת לחם לא
אכולה

אחרי ארוחת צהריים
צריך לרחוץ כל כלי
כלי שבו בשלה המנה העקרת
השכבה מוצאת מן הרצפה
נאמר לי
להוציא מתוך המקרר
החשמלי

דלי מלא תפוחי עץ
נאמר לי שצריך לקלף ירקות
העברתי ארגז פלפל
ירק

מתוך המחסן
הוצאתי

פח מלא קליפות בצל
השריתי צנון בכיור
בכיור השני השריתי גזר
השריתי שזיפים
במחסן במיכל פח יש ארז
שמור שם
מזון מרזז או מזון יקר
מזון יבש
כגון דגנים לדיסה
מיני קטניות
החלון מאפל מבחוץ על ידי שיח
בארון ממתקים
נכללים גם סירופים שונים
כמות גדולה של תה קפה וקקאו
שק מבד לבן מלא צמוקים
מנח על ידי
מכשיר רסוס

הפועל בלחץ אור
למיכל מברגת כתפיה
בשר מובל
בעגלה
מחדר קרור
בשכנות למגדל תבואות
בשר בשק
יש שם רמפה קטנה
בחדר התקנה
חבית למים
הברז והכיור בחוץ

*מתוך אהרון שבתאי, קיבוץ, שירים,
הוצאת הקיבוץ המאוחד, 1989

מתוך הספר "היינו העתיד" | יעל נאמן

"לא ידענו כלום על חיי מבוגרים, לא על ערותם ולא על שנתם. המבוגרים סבבו בכדור ארץ נפרד משלנו.

נענו אלה מול אלה כמו שתי שורות הרוקדים שהתקרבו והתרחקו אחת מהשנייה בצעדים מדודים בריקודי השורות בערבי שישו בחדר האוכל. אנחנו בשמותינו הקבוצתיים-פרחוניים: "נרקיס", "כלנית", "חצב". הם בשמותיהם הקבוצתיים, שמות הגרעינים המגשימים: "אחד במאי", "סטאלין", "ניר", "עמלים". אנחנו בשמותינו הפרטיים הרעננים מטל ומטר: יעל, מיכל, תמר, רונן. הם בשמותיהם שזה עתה עוברתו מהונגרית: מפרדי לצבי, מאגי לנעמי, מלאצי ליצחק.

חיינו ביקומים מקבילים, אנחנו בחברת הילדים, הורינו בוותיקים. נענו בגושים גדולים, כמו להקות כנף, כמו עדרי זברות, תמיד בשתי קבוצות גדולות. למפגשים היומיים בחמש וחצי הלכנו כל הילדים ביחד, מלווים זה את זה לבתי ההורים הביולוגיים, ואחרי שעה וחמישים דקות, בשבע ועשרים, צעדנו בחזרה, על אותם שבילים, עם ההורים המחזירים אותנו לבתי הילדים.

ארוחת הערב שלנו היתה בבית הילדים. שלהם בחדר האוכל. עוד לפני זה, כשרק נולדנו, הועברנו ישר מבית החולים לבית התינוקות, למטפלת התינוקות שחיכתה שם לאמהות. הן היו באות להניק ביחד, תמיד, באותן שעות. מניקות זו לצד זו. סנכרון השעות נועד להבטיח שלא יהיו ילדים שיקבלו יותר. לא פחות ולא יותר. גם להשכבות ההורים הגיעו בלהקות, ברבע שעה שהיה מותר. לא כולם היו באים. כי בכל בתי הילדים ההשכבות היו באותן שעות, וחוף מזה, רבים מהם היו עסוקים, בבניית הקיבוץ, בוועדות. אנחנו נענו מולם עם אלומות בראש השנה, הצגנו להם את חג גדיא בפסח. עוברים בדרך לבמה בין השולחנות הארוכים, הילדים החגיגיים. נפגשנו בזמנים קצובים, בכוריאוגרפיה מתוזמרת היטב, מציינים מבלי לדעת לאוגדני החג שהגיעו לכל הקיבוץ השומר הצעיר והותאמו בכל קיבוץ על ידי ועדת החגים. היינו חודרים לרגע חיי הערב שלהם, במועדים וברגלים, ויוצאים משם בתופים ובמחולות, סוס ורוכבו רמה בים, על פי הצעדים הייחודיים שהתאימה לנו נירה נאמן (אבל כמונו עשו כל ילדי הקיבוצים כולם, בהגדות השומר הצעיר, באותו זמן בדיוק). נענו מולם על הדשאים, בהצגות סיום ובחג הקיבוץ. שרנו "אנו בונים קיבוץ יפה, עוד לא ראיתם שכזה, עוד לא ראיתם שכזה"...

"חשבנו שהמונים יצטרפו אלינו. גרעיני השומר הצעיר. מתנדבים מעבר לים. פועלי כל העולם. לא ידענו שב-1960 נולדנו לכוכב שאורו מת מזמן, והוא נמצא בדרכו אל הים. לא ידענו שהתנועה הקיבוצית היתה בשיא

יקרתה בתקופת חומה ומגדל, בשנות ה-30; וש לפני הקמת המדינה, ב-1947, שיעור אוכלוסיית הקיבוצים הגיע לשיא של כל הזמנים ועמד על שבעה אחוזים מתוך כלל האוכלוסייה היהודי.

ב-48' כבר הלכנו והתמעטנו, ובשנות ה-70 היה שיעורנו 3.3 אחוזים בלבד מכלל האוכלוסייה. לא ידענו שכוכבנו מאיר רק את עצמו, חשבנו שאנחנו צומחים ובונים."

הציטוטים לקוחים מתוך הספר "היינו העתיד" מאת יעל נאמן, הוצאת אחוזת בית, 2011

השכבה בגן ציפי השחקן עופר זוהר (נחום) שומע סיפור מפי הגוננת ציפי. קיבוץ עין המפרץ

כשהקיבוץ היה קיבוץ | מאת אמנון שמוש ממיסדי קיבוץ מעיין ברוך במלאות מאה לתנועה הקיבוצית

כשקיבוץ היה קיבוץ, היה בכל קיבוץ בית כנסת. בלי ארון קודש. עם אווירה של אמונה וקדושה. קראנו לו חדר-אוכל. התכנסנו בו שלוש פעמים ביום להזין את הגוף ואת הנפש סביב שולחן ערוך. הוא שימש מרכז חברתי, תרבותי, רוחני ופולחני. שירת הרבים עלתה ממנו בכל ערב שבת וחג עד לב השמיים. אם זאת לא היתה תפילה, אינני יודע תפילה מהי "אלי, אלי, שמע קולי..." וגם "אלי, אלי, שלא ייגמר לעולם..."

כשקיבוץ היה קיבוץ, רעדה רצפת חדר האוכל מהורה וריקודי-עם בכל ליל שבת ובכל אירוע חגיגי. התרוממות הרוח קיבלה תנופה ארצית מהתרוממות החצאיות בריקודי הזוגות. הזיעה נטפה בחולצות הרוסיות הרקומות, שגוהצו במחסן לכבוד שבת. זיעת השבת היתה שונה מזיעת החלוצים הריחנית לאחר יום עמל מפרך בשדה, במרעה, בסיקול ובחליבה. זוגות-זוגות פרשו בהיחבא מהרוקדים ויצאו אל השמיים דרועי הכוכבים, כדרכם אל הגורן. בצריפים ובאוהלים היחד לא איפשר התייחדות. לך תסביר לנכדים מה זה גורן.

כשקיבוץ היה קיבוץ, היו בו הרבה-הרבה מתקני עולם, מכל הגליויות ומכל העולמות. ומתקן נעליים אחד מן המעברה הסמוכה. תוך שנים מעטות נפטר מתקן הנעליים ומתקני העולם הפכו למתקני תקנונים: תקנון חתונות, תקנון הלוויות, תקנון זמניים ושאר תקנונים מוזרים וחיוניים שהצרו את צעדיו של החבר, צימצמו את עולמו וכלאו את רוחו. הגודש הכריע את הקודש. את תקנון האשכבה, הקרויה הפרטה, כבר כתבו עורכי-דין.

כשקיבוץ היה קיבוץ, היו בו זרמים אידיאולוגיים קיצוניים שפיתחו יריבות תהומית, בהנהגת אדמו"רים ומועצות חכמים. החלטותיהם היו קודש בעיני המאמינים. היה צמד האדמו"רים מאיר יערי ויעקב חזן. מנגד היו טבנקין וציזלינג ובן-אהרון. למעט פחות סמכות זכו לבון ורוטשטרייך. כמה צודקת ההיסטוריה שקראה את נמל התעופה ע"ש בן-גוריון, היחיד שהמריא מעל כולם. מלמעלה נראות המחיצות מלאכותיות ואפילו מצחיקות, והפוליטיקאים, משחזי המחלוקות, יזכרו בהיסטוריה רק בהערות שוליים.

כשקיבוץ היה קיבוץ, הייתי גאה ומאושר שבחרתי בו כדרך חיים. וכך היו רבים וטובים. הרגשת השליחות רוממה את הרוח, גם כשכלה הכוח. עשינו הרבה שטויות ושגיאות; אך בלי ספק בתמימות, תמימות דעים ותמימות רעים. מי שעזב נשאר קשור בחוטים סמויים אל הלב הקיבוצי שהמשיך לפעום. הלב הזה ימשיך לפעום כל עוד בלבב פנימה נפש יהודי מבקשת לחיות בעולם טוב יותר, צודק יותר. אנשי.

כשקיבוץ היה קיבוץ, קמנו לגיוס של קטיף בשבת ובחג לפני עלות השחר. הרגשנו הרגשה עילאית למרות העייפות ואובדן יום המנוחה והבילוי עם הילדים. היחד והמאמץ המשותף הזכירו לי את הקימה לסליחות של ילדותי. היתה זו בעינינו עבודת-קודש. חילול השבת טושטש אצל בוני הארץ, שקיבלו "שבת" ביום שלישי ואספו "שבתות".

כשקיבוץ היה קיבוץ היתה קיבוץ היתה אסיפה כללית בכל מוצאי-שבת. לדוברים המרכזיים היו מקומות קבועים ודעות קבועות. חילוקי דעות היה שם המשחק. אלה התפתחו לעקיצות ועלבונות וגידופים. אסיפה כללית הפכה לאסיפה-קללות. על מה דנו? על מה לא. מטרקטור ועד מסרק ועד אמבטיה. מהיתר נסיעה לחו"ל ועד קורס לגננת או השתלמות של מורה על-חשבון ימי תורנות חדר-אוכל שלו. היצר הרע חגג. האסיפה הכללית, בסיס הדמוקרטיה הקיבוצית המהוללת, דעכה משנה לשנה ובישרה דעיכות נוספות.

כשקיבוץ היה קיבוץ, מטרייה היתה אביזר עירוני בורגני מובהק. ז'קט (מקטורן) ועניבה (דג מלוח) היו אביזרים של פורים. כל הילדים נעלו

נעליים גבוהות. נעליים חצאיות היו של עירוניסטים. גרבי משי הוסתרו עמוק בארון. קוסמטיקה היתה קללה שגורה, בדגש על ההברה הראשונה. צביעת שיער היתה גרועה מצביעות. ארבע חולצות ערב לחבר (הותיקו) היו ההמחשה של "לכל חבר לפי צרכיו". חשבון בנק היה רק לגזבר ולמרכז הקניות. לא היה חסר לנו דבר. "דבר" הגיע בכל בוקר ובו קראנו על העולם של אתמול. עולם ישן, בו לכל אדם יש ארנק של כסף בכיסו. בלי בושה.

כשקיבוץ היה קיבוץ, סוציאליזם היה שם המשחק. זה היה הניסוי הסוציאליסטי המוצלח ביותר במאה העשרים, ואולי בכל הדורות. סוציאליזם וולונטרי, א-פוליטי, מעשי, יומיומי, שהשתלב עם מוסר הנביאים והביא אושר ורווחה וסיפוק לרובות לאורך מאה שנים. רבים טעו וראו בו הגשמת רעיונות המהפיכה הקומוניסטית. למעשה הוא ניסה להגשים את רעיונות המהפיכה הצרפתית, חופש, שוויון ואחוזה. רדיפת השוויון בקנאות צימצמה בהכרח את החופש, והמתח בין שני אלה פגע באחוזה.

כשקיבוץ היה קיבוץ, התפתחה בו יומרה לשנות את טבע האדם. ההנחה התמימה היתה שיצר לב האדם טוב מעוריו. צריך רק לבנות סביבו חברה מתאימה ולתת לבנים חינוך איכותי. עברו מאה שנה על כמה מאות קיבוצים והסתבר שטבע האדם שינה את הקיבוץ. אפילו אלוהים לא הצליח לשנות את טבע האדם ולהשאירו בגן העדן. ראה ספר הספרים.

כשקיבוץ היה קיבוץ, נעשה בו ניסוי מעניין של הקמת תרבות יהודית חילונית, מלאה ומעשירה. האתגר ההיסטורי הזה, הדרוש כל-כך למדינה שרוב אזרחיה חילוניים, נדחק לשוליים והותיר אנה כבדה בלב, יחד עם התנועה הקיבוצית כולה.דור שלם גדל על סדר הפסח הקיבוצי, על קציר העומר, על הבאת הביכורים בשבועות, על נטיעות ט"ו בשבט ועל קבלות שבת משותפות. הומיות. לא ידע להוריש.

כשקיבוץ היה קיבוץ, היה חינוך דור ההמשך בראש מעייניו. המטרה היתה שאצלנו הבנים לא ימרדו, אלא ימשיכו בדרך בה התחלנו. החינוך המשותף הפגין בטחון עצמי מופרז. מתוך הצורך להוציא לעבודה את כל החברות, הוקמו בתי-ילדים עם לינה משותפת וניבנו תיאוריות על יתרונות השיטה, שהאמינה שילדים שיחיו וילמדו ויגדלו בשיתוף מלא, יסתגלו ויאהבו את חיי השיתוף. הלינה המשותפת קרסה בלחץ האימהות והבנים שבגרו. דור ההמשך לא המשיך. בני הקיבוץ וחניכיו השתלבו בחברה החיצונית יפה. האמביציות האישיות, שנדחקו בקיבוץ, מצאו ומיצו את עוצמתן בצבא. אולי גם ביצירה ובאקדמיה. הקיבוץ העריך וקידם את הבינוניות.

עמוס עוז - סופר

נולד ב-1939 בירושלים. בשנת 1954 עבר לחיות כילד-חוזק בקיבוץ חולדה, ובהמשך הפך לחבר קיבוץ שם הכיר את נילי רעייתו לעתיד וחי עם משפחתו עד שנת 1986, אז עברו לערד.

עוז זכה בפרסים רבים לספרות בארץ ובעולם, ביניהם: פרס ביאליק (1986), פרס ישראל (1998), פרס גתה מטעם עיריית פרנקפורט על מפעל חיים ועל ספרו "סיפור על אהבה וחושך" (2005), פרס היינריך היינה (2008), פרס נאפולי על "תמונות מחיי הכפר" (2010), פרס צ'יינה טיימס (טייוואן, 2012), פרס "למפדוזה" (סיציליה, 2012), פרס ניומן (ירושלים, 2013), פרס בינלאומי ע"ש פרנץ קפקא (פראג, 2013), קיבל תואר דוקטור לשם כבוד מאוני' סיינה באיטליה (2010), אוני' מלבורן (2014), אוני' בוקרשט (2012) אוני' לודז' (2013) ועוד רבים אחרים. החל משנת 2007 מועמד לפרס נובל לספרות.

בין השנים 2014-1987 משמש כפרופסור מן המניין לספרות עברית באוני' בן-גוריון בנגב.

למד פילוסופיה וספרות עברית באוניברסיטה העברית. חבר האקדמיה ללשון העברית.

פרסם מאמרים ומסות בנושאים ספרותיים, פוליטיים וחברתיים, בארץ ובחול"ל. חלקם קובצו בספרים כמו "באור התכלת העזה" (1978), "ממורדות הלבנון" (1987), "פה ושם בארץ ישראל" (1983) ו"שתיקת השמים" (מסות ספרותיות על ש"י עגנון, 1993).

עוז פרסם 38 ספרים שתורגמו ל-42 שפות. ספריו האחרונים הם "בין חברים" (מחזור סיפורים, 2012) ו"יהודים ומילים" (2012) שנכתב יחד עם בתו פניה עוז-זלצברגר באנגלית, ולאחרונה תורגם לעברית.

כיום (2014) מתגורר הסופר עמוס עוז עם משפחתו בתל-אביב.

חומרים באדיבות: "גנזך הישראלים הראשונים" - ארכיון עמוס עוז, מכון "הקשרים" לחקר הספרות והתרבות היהודית והישראלית באוני' בן-גוריון בנגב, ובאדיבות ראש המכון, פרופ' יגאל שורק.

חגית רכבי-ניקוליבסקי - מחזאית

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב במגמת בימוי. במאית, מחזאית, מורה לתיאטרון ודרמטורגית, מנהלת תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער (2003-1997), מנהלת אמנותית של הפסטיבל הבינלאומי להצגות ילדים בחיפה (1996), יו"ר אסיטג' ישראל (2010-1995) וחברת הוועד העולמי של אסיטג' (2003-1997).

כלת פרס רוזנבלום לאומנויות הבמה על תרומתה לתיאטרון הילדים (2003).

מורה למשחק בסטודיו יורם לוינשטיין.

כתבה עיבדה וביימה הצגות רבות למבוגרים וילדים. כתבה וביימה - פסטיבל עכו: "זונה יונה" (סרנה), (פרס המחזה הטוב ביותר 1997). תיאטרון באר-שבע: "ילד משלי" (פר' ליבליך), "קיבוץ L.A.", בית צבי בשיתוף בית לסין: "מישהו לרוץ איתו" (גרומן). סטודיו יורם לוינשטיין בשיתוף הבימה: הסטודיה הדרמטית. תיאטרון אורנה פורת: "פתחו את השער" (מולודובסקי), "איזה נוער", "שמוליק של זהרה" (פרס כינור דויד), "הילדה שאני אוהב" (אטלס), "אליעזר בעל החלומות", אורי (שטרייט וורצל), "שיטת חנה'לה" (עמלה עינת), "הקסם של אורנה" (מחזה. פרס הבמה לילדים ולנוער 2010 המחזה הטוב ביותר) ועוד. תיאטרון המדיטק: "אליפים" (שטרייט וורצל. הצגת השנה פרס הבמה לנוער).

ביימה - סטודיו יורם לוינשטיין: "שלוש אחיות", "ילד הנה ציפור" (דניאל לוניני), "עד ראייה" (סובול). תיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה". (עינת ברנובסקי, ליזי דורון). תיאטרון אורנה פורת: "הפיצוץ ברחוב אהלן" (דניאלה כרמי), "אהבת איתמר" (עומר) ועוד. תיאטרון המדיטק: "המאוהב מכיתה ו'" (סידון), "קרשינדו ואני" (עומר).

בטלוויזיה - יוצרת ובמאית הפינה "על הברזלים" בזהו-זה. מגישה ועורכת של פינת תיאטרון ב"זהו זה".

כתסריטאית - "ארץ מולדת", "עניין של זמן", "זהו זה", "מצב משפחתי", "אנשים במילואים".

מימין לשמאל: זיו וולושין, סבטלנה ברגר, איה קפלן, חגית רכבי-ניקוליבסקי, יהודית אהרון, עמית זמיר

לוינשטיין, בבית הספר למשחק ואמנויות הבמה בנגב, מנהל קבוצת תיאטרון מחול בסמינר הקיבוצים ועוד. בין עבודותיו ככוריאוגרף - הבימה: "רעל ותחרה", "מישהו שישמור עליי". הקאמרי: "בעל למופת". תיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה". סוזן דלל: "בובה", "סוסי ים", "בלאנש". תיאטרון פיקולו איטליה: "MIRACOLO". תיאטרון CRT: THE HEAD בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "אנה קרנינה", "עד ראייה" "שלוש אחיות", "דרפור", "האישה מן הים", "שרוליק". סמינר הקיבוצים: "גאלה", "חתולה", "אומברלו". גודמן בית הספר למשחק בנגב: "חוות החיות", "המערה של סלמנקה". פסטיבלים - פסטיבל ישראל, גוונים במחול סוזן דלל, מחול אחר סוזן דלל, מחול לוחט סוזן דלל, פסטיבל מאסטר קלאס מילאנו איטליה, פסטיבל איסטרופוליטנה פרוג'קט בברטיסלאבה, סלובקיה, פסטיבל תאטרון של מדינת דרום אמריקה - FITUB, ו Folkwang Physical Theatre Festival in Deutschland ועוד. יוצר ומפיק "עצמאי" - ערב יצירות מחול.

שגב גרשון - עוזר במאי

סיים בהצטיינות את לימודיו בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 2010 במגמת בימוי. בין ההצגות שביים בבית צבי: "שמונה נשים", "לדבר עם", "אימא לא מרשה", "הנשים המלומדות" ועוד. שימש כעוזר במאי לעידו ריקלין בהפקת פסטיבל ישראל "שקספיר ושות'", "ב"אלאדין ויסמין" לאמיר פרישר גוטמן, "שלל" בבימוי אלון טיראן ועוד. מביים וכותב לטלוויזיה וקולנוע. סרט הביכורים שלו "אדם" זכה בפרס סרט הדרמה הטוב ביותר בפסטיבל NYCIFF, ניו-יורק. בימים אלה כותב סדרת דרמה מקורית ופיצ'ר ראשון.

סבטלנה ברגר - מעצבת תלבושות

מעצבת תפאורה ותלבושות. בוגרת ביה"ס לאמנות גרקוב, רוסיה, ואוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיה כמעצבת תפאורה - תיאטרון החאן: "החולה המדומה", "חוקר פרטי", "גן הדובדבנים", "הנסיכה האמריקאית", "אהובת הדרקון", "אותלו", "מצליחים", "נישואים", "קייג", "אושר", "חיל פרשים אנו", "צל חולף" ו"הנון של ראש העיר". תיאטרון גשר: "הלילה ה-42". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו", "מחיר הכבוד". תיאטרון הקאמרי: "עד לא ידע". תיאטרון בית לסיך: "מדליה להרי". תיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה", "רק אתמול נולדה". מדיטק: "הכיתה המעופפת", "אמיל והבלשים", "מומו", "נסוך-צפרדע", "ספר הג'ונגל", "יותם ויעלי". תיאטרון אורנה פורת: "אנה ומלך סיאם", "הבחורים מדלת ממול". כמעצבת תלבושות - תיאטרון גשר: "שונאים.סיפור אהבה". תיאטרון חיפה: "שלוש מסיבות", "אירמה לה דוס", "המקום ממנו באתי" ו"אמא מלכה". תיאטרון הבימה: "מירלה אפרת", "פירורים", "ארטון", "טנגו". מדיטק: "נסוך-צפרדע", "ספר הג'ונגל". תיאטרון אורנה פורת: "הברווזון המכוער". אנסמבל תיאטרון הרצלייה/הקאמרי: "הילכו שניים יחדיו". תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוז", "הכל בגן", "הגיבן מנוטרדאם".

זיו וולושין - מעצב תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בחוג לתיאטרון. תיאטרון הבימה: "פשוטה", "אלף לילה", "החוטם", "כוכב יאיר", מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "לא אשנא". תיאטרון בית לסיך: "מלאכת החיים". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו". תיאטרון באר-שבע: "הכל בגן", "חבלי משיח", "המערה של סלמנקה", "משחית הסכינים הסיני", "אסיר בלב העיר" (בשיתוף הקאמרי), "רק אתמול נולדה". התיאטרון הערבי-עברי: "אשה בחולות" (זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2006), "נשים זרות" (זוכה קיפוד הזהב 2007). האופרה הישראלית: "נישואי פיגארו". תיאטרון המדיטק: "מומו", "המכשפה בבית ממול" (זוכה פרס תאורה פסטיבל חיפה 2012), "הכיתה המעופפת". תיאטרון אורנה פורת: "פיטר פן" (בשיתוף תיאטרון חיפה), "הקסם של אורנה" (זוכה פרס תאורן הצגות ילדים 2010). תיאטרון נוצר: "ערבה" (זוכה תאורה בקיפוד הזהב 2012). פסטיבל חיפה: "אח אח בום טראח", "סיפורי גילגמש" (זוכה פרס התאורה 2003). בתיאטרון המסחרי: האופרה "דידו ואניס", "הרמאי", "פונדק הרוחות".

איה קפלן - במאית

לידת 1979. בוגרת תואר ראשון בחוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. חברת הועדה האמנותית של תיאטרון באר-שבע. מורה למשחק בגודמן בית הספר למשחק בנגב. מעבודותיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "בעל למופת", "קולות בלילה" מאת יהושע סובול. תיאטרון באר-שבע: "הכל אודות חוה", "הכל בגן". פסטיבל תיאטרונטו: "שעתו האחרונה של קול", מונודרמה מאת יהושע סובול בביצוע נבו קמחי (ההצגה זכתה בפרס על הישג משחקי). תיאטרון הסמטה: "זעמו הגדול של פיליפ הויץ" מאת מאקס פריש. גודמן בית הספר למשחק בנגב: "שינדלה", "חשיבותה של רצינות", "שמנה", "לצאת מכאן". הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "אנה קרנינה" על פי לב טולסטוי מאת הלן אדמונטון, "תרז ראקן" מאת אמיל זולא, "אחרי הגשם" מאת סרג'י בלבל, "סיבוב מסוכן" מאת ג'ב פריסטלי ועוד. אנסמבל תיאטרון הרצליה בשיתוף מוזיאון תל-אביב: יצירה, בימוי והנחייה של "סיפור אהבה", מפגשי משחק אינטימיים בנושא ספרות. פסטיבל תיאטרון קצר בצוותא: "לא תישא" מאת יהושע סובול. קפה תיאטרון הקאמרי: "אני לא דרייפוס" מאת יהושע סובול. תיאטרון הקאמרי: "מסרי לביתי כי יצאתי למסע" מאת דניס שלם (צרפת). קריאה מבוימת. פסטיבל "סמול בלם" אוניברסיטת תל-אביב, הפקולטה לאמנויות: "בת זונה" מאת אמיר טייכר (הצגה זוכת פרס הבימוי). יצירה ובימוי של משחקים, תיאטרון תנועה, פרויקט "זירת הפסטיבל" בפסטיבל ישראל.

יהודית אהרון - מעצבת תפאורה

לידת ליטא. בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, ביה"ס לאמנות בוילנה וביה"ס לציור של פרופסור אירנה ברילוב. זוכת פרס על שם ארנון אדר 2007. כמעצבת תלבושות - אנסמבל עיתים בשיתוף תיאטרון הקאמרי: "הרצל", "הדיבוק", "הטייפ האחרון של קראפ", "שלוש אחיות", "בעל למופת", "נתן החכם", "מאה". תיאטרון החאן: "גן הדובדבנים", "אהובת הדרקון", "חוקר פרטי. תיאטרון גשר: "בין לילה ובין שחר". תיאטרון חיפה: "דוכסית של אמלפי". תיאטרון בית לסיך: "סיבת המוות", "טניה עולה חדשה". תיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "פרח השכונות", "רק אתמול נולדה". כמעצבת תפאורה - גודמן ביה"ס למשחק בנגב: "לצאת מכאן", "שינדלה". תיאטרון באר-שבע: "קן הקוקייה", "הכול אודות חוה", "הכל בגן". כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון הקאמרי: "חורף מתחת לשולחן", "הפארסות של צ'כוב", "העשירייה הקאמרית", "דולי סיטי". גודמן ביה"ס למשחק בנגב: "חתונת הדמים", "חשיבותה של רצינות", "המערה של סלמנקה". הסטודיו של ניסן נתיב: "כולם רוצים להיות", "הלוויה חורפית".

רן בגנו - ניהול מוסיקלי

משנת 1987 עוסק במגוון רחב של מוסיקה ובשנים האחרונות מנהלה המוסיקלי של להקת המחול 'ורטיגו' בהנהלת נועה ורטהיים. מעבודותיו בשנים האחרונות בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "מותו של סוכן", "מונולוגים מהווגינה", "שרי מלחמה", "קוויאר ועדשים". תיאטרון הקאמרי: "משרתם של שני אדונים", "שמנה", "הנמר". תיאטרון חיפה: "כולם היו בני", "הצמא והרעה", "סוחרי גומי", "אנשים קשים". תיאטרון בית לסיך: "בחורים טובים", "אמא שלו", "קפה ערבה". תיאטרון באר-שבע: "בוגד", "קן הקוקייה", "סוביניר", "טירונות בלוז", "רק אתמול נולדה". תיאטרון נאפולי: (Teatro StabileNapoli): "אנטיגונה", "הים לא מרטיב את נאפולי". בתחום המחול - להקת ורטיגו: "חמסין", "איש חוטים", "האסתר", "סילויה", "לידת הפניקס", "ורטיגו והיהלומים", "רעש לבן", "מאנא", "נול" ו"ורטיגו 20". עבודות של הכוראוגרפית רונית זיו: "לפרק את הצורה", "פרפרים שחורים", "ראי" (ארי) ו"אישה א". הלחנת פס-קול בטלוויזיה ובקולנוע - "פלפלים צהובים" (זוכה פרס הפסקול הטוב לשנת 2011), "בלתי הפיך", "מגדלים באוויר", "מרגל השמפניה" (זוכה פרס האקדמיה לסרטים דוקומנטריים 2007), "שישה מליון ואחד", "פלנטה אחרת", "נו-אקזיט". זוכה פרס חג' על עבודתו בסרט "פלסטלינה" (פסטיבל ירושלים 2013). מועמד לפרס התיאטרון האיטלקי לשנת 2013 על הלחנת המוזיקה ל"אנטיגונה" בתיאטרון נאפולי.

עמית זמיר - תנועה

ליד 1980, כוריאוגרף, שחקן, יוצר ומורה לתאטרון מחול. בוגר בית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין והסדנה להכשרת רקדנים בחיפה. זוכה מלגות ע"ש: שוקי מדנס, שוש אביגיל, עדי קאמרי, אורנה בן חורין וקרן שרת. מורה לתיאטרון מחול בסטודיו למשחק מיסודו של יורם

יעל איתן - עדנה אשרוב
 בוגרת לימודי משחק בסטודיו למשחק ניסן נתיב ותיאטרון אלמוג.
 תיאטרון צוותא: "כשהאנייה שוקעת", בבימוי דניאלה מיכאלי. תיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה".
 הפקות בימתיות: "חושים", "אגדות ימי הבריאה" (הצגות חינוכית לבתי ספר תיכוניים). חמש הצגות במסגרת השנה האחרונה בניסן נתיב (2010-2009).
 דניאלה מיכאלי (2010). מתארכת בצוותא.
 טלוויזיה - "גירושים נפלאים", "האי", "אולי הפעם", "החברים של נאור" ו"חטופים".

נמרוד ברגמן - יואב קרני
 יליד 1976, בוגר מחזור מ"ב, 2004, בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. סטודנט באוניברסיטת תל-אביב.
 תיאטרון הספרייה: "ריצ'רד השלישי", "הסוחר מונציה", "משחקי חופשה", "הלילה הקצר ביותר בשנה". תיאטרון חיפה: "הצמא והרעב", "הדוכסית מאמלפי", "עד התביעה", "מפעל חיון".
 אנסמבל הרצליה: "ירמה", "הטענה של דון קיחוטה", "איפיגניה באוליס", "עירם של האנשים הקטנים", "כל האמת על שקספיר", "שלוש אחיות", "מפגש באינסוף", "איש ואישה אחת".
 תיאטרון באר-שבע: "איפיגניה", "חבלי משיח". בית ליסין: "אז בפראג".
 הפקות עצמאיות - "בתוך הבדידות של שדות הכותנה", "בארץ הגלעד", "זוז אתה מסתיר לי את השמש".

שירי גולן - לאה שיינדלין
 בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילין ובית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1992.
 שרת 1990-1992. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית. זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995.
 באר-שבע: "כולם היו בני", "אם הבית", "קין ועשן", "אהבה וזיכרון", "מחלת נעורים", "נוכלים ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה".
 "המון רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה". תיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל השדים והרוחות", "יום במוחה של ג'ו", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב לבית", "יומן חוף בריטון", "המלך ליר", "איו אלוהים".
 טלוויזיה וקולנוע - "המסע הארוך", "אבדות ומציאות".

עופר זוהר - נחום אשרוב
 בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "זהב", "על עכברים ואנשים", "חתולה על גג פח לוהט", "מסע ארוך אל תוך הלילה", "הדה גאבלר", "נושים", "שלוש אחיות", "מארחים את סלואן", "כריתת ראש", "מראה מעל הגשר", "קן הקוקייה", "שבע". תיאטרון באר-שבע: "בלדה ספרדית", "הביתה הביתה", "קן הקוקייה", "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה". תיאטרון נוצר (פרינג): "קרנפים".
 בטלוויזיה - "כסף קטלני", "פאזל", "לגעת באושר", "אלטלנה", "הבילויים", "באותו הקיץ", "מילואים", "סרוגים", "על קצות האצבעות", "קולנוע - "שורר", "גמר גביע", "מלח הארץ", "אסקימוסים בגליל".

יובל כרמי - צבי פרוביזור
 בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי ולימודי קולנוע וטלוויזיה בקמרה אובסקורה. תיאטרון הבימה: "הבחורים בדלת ממול", "החייל האמיץ שוויק", "סירנו דה ברז'ק", "ביקור הגברת הזקנה". תיאטרון חיפה: "שבת ראשון שני", "אנדורה", "יאיר", "להיות או לא להיות". תיאטרון בית ליסין: "טוב".
 תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו", "קן הקוקייה", "למה לא באת לפני המלחמה". תיאטרון רמת גן: "הלילה ה-12". תיאטרון הספרייה: "מלקולם הקטן ומלחמתו בסריסים", "גוף להשכיר". פסטיבל ישראל: "צור וירושלים". פסטיבל עכו: "המוזג", "פיירלופ". פסטיבל תיאטרון קצר: "סדר מוכרח להיות", "לילה בתל-אביב". תיאטרון הסמטה: "בעזרת אשם".
 קולנוע וטלוויזיה: "טירונות", "בורגנים", "אישה מרציפן", "ללקק ת'ות", "PUMUKLE (הטלוויזיה הגרמנית), "אפטר", "סימה ועקנין מכשפה", "אין לה אלוהים", "האי", "עכשיו או לעולם לא", "בלתי הפיך", "פלפלים צהובים".
 השתתף בעשרות פרסומות בארץ ובח"ל. הקים וניהל את הסטודיו-ביה"ס לאמנות המשחק בתל-אביב.

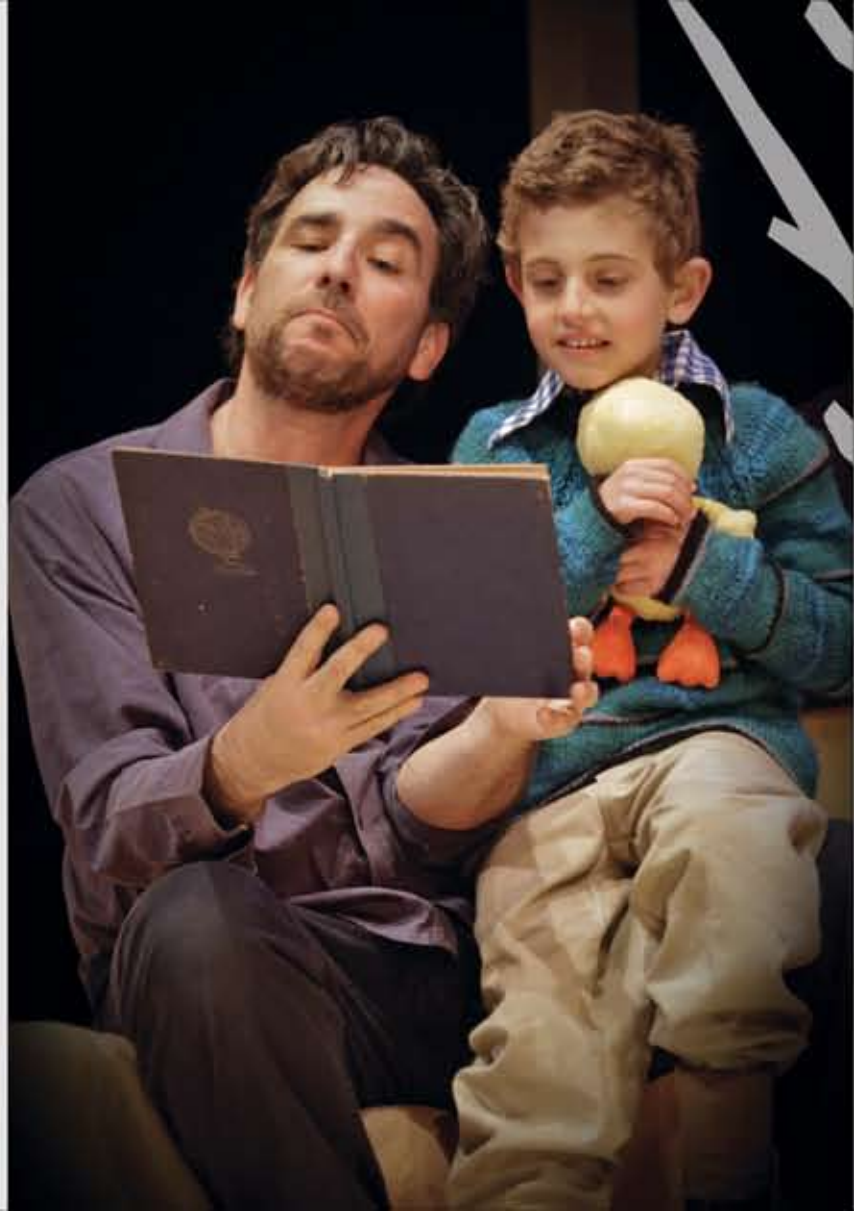

ליעד אמיר - יובל שיינדלין
 נולד בבאר-שבע בשנת 2003. אח תאום לנגה.

אלה קולומבוס - יובל שיינדלין
 נולדה בשנת 2003 בבאר-שבע. מתגוררת בקיבוץ חצרים. משתתפת בחוגי תיאטרון באר-שבע מזה שנתיים.

ניצן רוטשילד - יותם קליש
 בוגר תואר ראשון בקולנוע באוניברסיטת ניו יורק ובוגר
 גודמן - בית הספר למשחק בנגב.
 "איפיגניה".
 הפקות בגודמן בית הספר למשחק: "הבקכות", "טוב
 ויפה", "תמונות מהוצאה להורג", "חפץ".

מולי שולמן - רוני שיינדלן
 בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל אביב 2000.
 תיאטרון באר-שבע: "הזכייה הגדולה", "יונו והטוס",
 "קומפני", "הכול אודות חוזה", "סוביניר", "הכל בגן",
 "רק אתמול נולדה". בימוי - "מר קולפרט", זוכת שני
 פרסי "קיפוד הזהב" 2012, תיאטרון תמונע (גם תרגום).
 בימים אלה מופיע בהרכב האימפרוביזציה הוותיק
 THREE FALLING, בצוותא ת"א ובכל הארץ.
 בטלוויזיה - "בלתי הפיך", "פרשת השבוע", "חשופים", "סרוגים", (עונה 2),
 "מעצר-בית", "המובילים". בקולנוע - כתב ושיחק ב"אות משמים" (זוכה
 פרס ראשון בפרויקט 48 שעות, 2009).
 עוסק גם בתרגום, ומדובב מזה עשור בכל ערוצי הילדים בלוויין ובכבלים.

אתי תבל - אקורדיון
 בת 28. ילידת באר-שבע, בוגרת הקונסרבטוריון העירוני
 באר-שבע בפסנתר ובאקורדיון. סיימה את שירותה
 הצבאי במעמד של "מוסיקאית מצטיינת" וזכתה במלגת
 הצטיינות מטעם קרן התרבות אמריקה ישראל. בוגרת
 האקדמיה למוסיקה בירושלים בהצטיינות בשלושה
 תארים: אמנויות הביצוע, חינוך מוסיקלי וניצוח תזמורת.
 בעלת תואר שני במנהל עסקים וכיום דוקטורנטית באוניברסיטת בן-גוריון.
 ניהלה את מחלקת האקורדיונים בקונסרבטוריון העירוני בבאר-שבע. כמו
 כן, היתה המנצחת והמנהלת המוסיקלית של תזמורת האקורדיונים
 העירונית של באר-שבע. כסולנית קלאסית הופיעה עם התזמורת החשובות
 בעולם, ביניהן התזמורת הפילהרמונית הישראלית.
 בתחום התיאטרון - ניגנה בהצגה "פיאף" של תיאטרון באר שבע, ובהצגה
 "סיגל" של התיאטרון הלאומי הבימה.
 כמנצחת - התזמורת האנדלוסית הישראלית אשדוד, הסימפוניטה הישראלית
 באר-שבע, התזמורת האנדלוסית הים-תיכונית אשקלון. בעת כהונתה,
 בשנת 2006 זכתה התזמורת האנדלוסית בפרס ישראל על מפעל חיים,
 תרומה מיוחדת לחברה ולמדינה. תבל היא האישה הראשונה שניצחה על
 התזמורת בטקס המסורתי בהר הרצל בירושלים ביום העצמאות האחרון.

אורה מאירסון - הנייה קליש
 בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי.
 שיחקה בתפקידים מגוונים בתיאטראות השונים.
 החאן: "תהילה", "אדולף הקטן". תיאטרון הבימה: "הילד
 חולם" מאת חנוך לוין ובבימויו, "מחול המוות". תיאטרון
 הקאמרי: "דבורה בארון" בבימוי זהרירה חריפאי.
 תיאטרון חיפה: "הצמא והרעב". תיאטרון תיאטר גרמניה:
 הנביאה קסנדרה על פי הספר "קסנדרה" של קריסטה
 וולף בעיבודה של אולה אלמגור ובבימויו של יהודה אלמגור. תיאטרון
 באר-שבע: "הכל אודות חוה", "רק אתמול נולדה".

אביטל פסטרנק - נינה סירוטה
 בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי.
 תיאטרון הקאמרי: "הכשב ה-16", "תפילה", "אנטיגונה",
 "מעופפי רישפון". תיאטרון הבימה: "אמאדוס", "מרוס",
 תיאטרון הרצליה: "גברת קליין", "איוון עדין", "ירח
 אלבמה". תיאטרון בית ליסין: "הוות" גריז (סנדי).
 הופיעה עם יוני רכטר ועלי מוהר ב"אהובתי היחידה".
 תיאטרון באר-שבע: "קיץ ועשן", "מחלת נעורים",
 "המתחזה", "ביבר הזכוכית", "מים גנובים", "ילדים מרגלים לאלוהים",
 "אפריל הקסום", "השחקן", "הביטה הביתה", "הרוזן ממנטה כריסטו",
 קומפני, "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "הכל בגן".
 בטלוויזיה - "סיטון", "מיי פירסט סוני", "האמת העירומה", "גירושים
 נפלאים", "כל שבת שנייה".
 בקולנוע - "מלח הארץ", "סוף שבוע בתל אביב", "הכל מתחיל בים".

אמיר קריאף - דוד קגן
 בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1997.
 תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו
 ויוליה", "ציד המכשפות", "גן ריקי", "אירמה לה דוס",
 "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט",
 "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוף לי גוף לי", "הצמא
 של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה
 או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממנטה כריסטו",
 "החולה המדומה", "בוגד", "הכול אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח
 השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנוטרדם". תיאטרון הספרייה: "בעל
 אידיאלי", "הבורגנים", "המיוזטרופ", "שדים ורוחות", "הגס של אנטוניוס",
 "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם".
 תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה". משתתף במופע האלתורים
 "פרוביזורי". פרינג' "מנגינות מזורזות".
 קריין בחסויות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה.
 צלם ועורך וידאו.

After the novel by Amos Oz | Written by Hagit Rehavi Nikolayevsky | Directed by Aya Kaplan
Set designer Judith Aharon | Costume designer Svetlana Breger | Lighting designer Ziv Voloshin | Composer Ran Bagno | Choreography Amit Zamir
The Cast:
Yael Eitan - Edna Asherov | Nimrod Bergman - Yaav Karni | Shiri Golan - Lea Shendlien | Offer Zohar - Nachum Asherov | Yuval Karni - Zvi Provizor | Liad Amir - Yuval Shendlien |
Ella Columbus - Yuval Shendlien | Ora Meirson - Hanya Kalish | Avital Pasternak - Nina Sirota | Amir Krief - David Dagan | Nitzan Rotschild - Yotam Kalish | Muli Shulman - Roni Shendlien

האנשים שלנו מאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית יו"ר: גרינבאום אשר, אברג'יל ריימונד, אחז קרן, אטיאס אבי, דר' אנגרט מאיר, בדש פיני, בן סימון ראובן, גולדפרב משה, גז דניאלה, דוידסון אהוד, הכהן צבי, חן עפרה, ידלין אהרון, יוסוב דוד, לוי גילה, ליפשיץ עופר, מנור עליזה, פרופ' מרקוביץ ג'ורג', סהר מאיר, קליינמן אריה, רוזנבליט אמיר, רייך יוסי, שתיל יצחק

ממונה בטיחות יעקב הכהן **ייעוץ משפטי** רמה לשם עו"ד **מבקר חיצוני** חدد את תורג'מן ושות' רד"ח **מבקר פנימי** אלברט פרץ, רד"ח **רופא התיאטרון** ד"ר מיקי (מייקל) גידון **דוברות** ויחסי **ציבור** איילת בראל **נציגות מכירה** מזל אבר, אירית אדרין, רוחמה אורן, יעלי בר חנון, לנקרי דולב, ירון סויה, שרית פנחס, חגית שלי, מעיין ששון **קופאיות** ליטל אודיו, חן אליאס, יפעת חלילי, הילה יעקובי, הילה לוי, חלי סבג, סתיו קדוש, אורטל קינן **מנהלת מח'** **סלמרקטינג** וקופה אילנית וקנין-בקר **מנהלת מכירות** **אזור דרום** אושרה דגן **מנהלת מכירות** **חוץ רזניה** קריספין **מנהלת פרויקטים** שיווקיים ורד דהן **מנהלת המחלקה החינוכית** הילה פז **רכזות המחלקה החינוכית** הילה ישעיהו, מאיה פרג'י **רכז מצוינות** **בתיאטרון** טל ישראל **חשבות כנרת** סברי, רד"ח **הנהלת חשבונות** שרה כהן **חשבות שכר** והנה"ח אילנית דחליקה **מזכירת התיאטרון** נעמי אלתר **עוזרת מנכ"ל** איילת שחר **מזכירת המחלקה האמנותית** מאיה פרג'י **מנהלת פרויקטים** טל חדר **מנהלת פרוסום** והפקה שני אמור **אחזקה** רחל צנצלאשוילי **אחראית מלבישות** לריטה מיגירוב **מלבישות** יהודית אלקיים, שני ביטון, עינת סמואל, עדי עזריאלי, אביבית עמר **פאנית רעיסה** פודלובה **מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות** ואביזרים גילי כוכבי **צוות טכני** דוד אמויאל, רוני בקר, יוסף הראל, אריה לוצאטו, ג'וני סולטן, קובי צמח, אלעד רחמים **מנהלי במה** משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם **מנהל טכני** אבי קובני **מח' סאונד ומולטימדיה** ניר רובין, יעקב אבודרהם, אייל פיש, אנדריי לומנובסקי **מנהל מח' סאונד ומולטימדיה** אופיר ספיר **תאורה** רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך **מנהל ומעצב תאורה** שמואל מור **מנהלי הצגה** שלמה לסרי, איציק קריספין **מנהל הפקות ותפעול** יואב מהרבני

ועדה אמנותית ניר ארז, איה קפלן, עידו ריקלין, רפי ניב, שמוליק יפרח **סמנכ"ל כספים ומינהל** אורן אהרוני **מנהל אמנותי** רפי ניב **מנכ"ל ומנהל אמנותי** שמוליק יפרח

נותני חסויות ותורמים

מכתשים-אגן בע"מ, כימיקלים לישראל בע"מ, מגנזיום ים המלח בע"מ, מפעלי ים המלח בע"מ, מפעלי תובלה בע"מ, רותם אמפרט נגב בע"מ, תרכובות ברום בע"מ, הקרן ע"ש מרק רייך, הקרן להשבת כרום נוספי השואה

חברי אגודת הידידים לשנת 2014

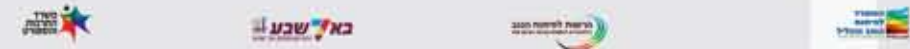
מייסדים: רותי וגדי ביתן, רחל ויוסי בן ישי - נתיבים דרום בע"מ, הקהילה היהודית של מונטריאול - Federation CJA, חגית ואלי להב, לוצאטו את לוצאטו בע"מ, מכתשים מפעלים כימיים בע"מ - דוד בן סימון מנכ"ל, מפעלי ים המלח בע"מ, מתן שירותי בריאות בע"מ, נגב מינרלים בע"מ, רותם אמפרט בע"מ, תרכובות ברום בע"מ, רחל ובני פרידמן - בנק מזרחי טפחות מחוז דרום

ידידים: ג'ורג'ט ואלי אביסרור - אביסרור משה ובניו, גלית וג'קי אביסרור - אביסרור משה ובניו, אושירה בע"מ, יהודית ומשה בוקרה- תריסי ארו בע"מ, חביב בן דוד - אפיק מדיה בע"מ, יצחק בן שמואל, אירנה ובוריס גלפנבוים, חני ננעים בצון - DSI תעשיות סיליקה דימונה, שוש וגיל בליסטרא, שרון ועודד בר - גלידה באר שבע, דניאלה ויוסי גז, הני ושמשון חצב - תריסי ארז בע"מ, יש.ע השקעות ויזמות בע"מ - מעיין ואיתן אילוז, סימה ויעקב כחלון, כימיקונטקט בע"מ, איריס ועופר ליפשיץ, אורית ועו"ד אורי מיטלר, ע.ע. מנור - יוזם, שיווק וניהול בע"מ, מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ, מפעלי המגנזיום בע"מ, מפעלי תובלה בע"מ, מכתשים מפעלים כימיים בע"מ - ד"ר אורי תבושה רכש והתקשרויות, מכתשים מפעלים כימיים בע"מ - רחל לוי קשרי קהילה, פארק הרכב גבי - אבלין וגבי נגר, אלה ורזן פלד - DSI תעשיות סיליקה דימונה, צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ, ענת וטל שדה, שלומי שטרית- קפה קקאו, תבליני מימן, תולי אומנות העץ בע"מ

41 Rager Bvd, Beer-Sheva, Israel Tel: 972-8-6266444 www.b7t.co.il

The theatre is supported by:
the Ministry of Culture and Sport | Beer-Sheva Municipality | The Negev Development Authority | The Ministry for Development of the Negev and the Galilee

Beer-Sheva
Theatre

BETWEEN FRIENDS

After the novel by **Amos Oz**
Written by **Hagit Rehavi Nikolayevsky**
Directed by **Aya Kaplan**

